

2. 10 ການປົດປ່ອຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ , ພາກທີ 2

ອົບພະຍົບ 3-11 ; 12:29-30 ; 14:1-30 ; 15:1-18

ມື້ໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ໂມເຊກຳລັງລ້ຽງສັດລ້ຽງຂອງລາວ, ລາວໄດ້ເຫັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງແປກປະຫຼາດເກີດຂຶ້ນກັບປາດິງດິບ. ຈາກປານັ້ນ, ແປວໄຟໄດ້ລະເບີດອອກມາ, ແຕ່ມັນບໍ່ໄດ້ໄໝ້. ລາວໄດ້ເຂົ້າໄປໃກ້ໆເພື່ອກວດສອບ, ແລະທັນໃດນັ້ນກໍມີສຽງຮ້ອງອອກມາວ່າ, “ໂມເຊ!” ໂມເຊເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ ແລະ ໄດ້ກ້າວຖອຍຫຼັງ. ສຽງນັ້ນອອກມາຈາກປາດິງດິບວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງໄທ້ຂອງປະຊາຊົນຂອງເຮົາ!” ນີ້ແມ່ນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າກ່າວວ່າ, “ເຮົາໄດ້ເຫັນນ້ຳຕາຂອງພວກເຂົາ, ແລະເຮົາໄດ້ມາເພື່ອຊ່ວຍພວກເຂົາ. ຈົ່ງໄປບອກ ຟາໂຮ ໃຫ້ປົດປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາ.”

ໂມເຊຮູ້ສຶກຢ້ານກົວຫຼາຍ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບລາວວ່າ, “ເຮົາຈະຢູ່ກັບເຈົ້າ.” ແລ້ວໂມເຊກໍໄປຫາກະສັດແລະກ່າວວ່າ, “ເຮົາ ມີຂ່າວຈາກພຣະເຈົ້າ. ” ແຕ່ ຟາໂຮ ບໍ່ຟັງສິ່ງທີ່ລາວເວົ້າ. ແຕ່ໂມເຊກໍສືບຕໍ່ວ່າ, “ ຂ່າວ ຈາກພຣະເຈົ້າມີດັ່ງນີ້: ປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາ.” ຟາໂຮ ກ່າວວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຮົາຄວນປ່ອຍພວກເຂົາ ? ເຮົາຈະບໍ່ປ່ອຍພວກເຂົາໄປ!”

ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນ ຟາໂຮ ສືບເທື່ອ, ແລະໃນແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ລາວປະຕິເສດທີ່ຈະປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງລາວ. ໃນແຕ່ລະຄັ້ງທີ່ລາວປະຕິເສດ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໄພພິບັດທີ່ຮ້າຍແຮງມາສູ່ແຜ່ນດິນເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ ຟາໂຮ ຍອມຈຳນົນແລະປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງລາວ.

ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກໄພພິບັດທຸກຢ່າງ ແລະ ໄດ້ປະທານເງິນ, ຄຳ, ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມທີ່ສວຍງາມໃຫ້ພວກເຂົາ ເພື່ອພວກເຂົາຈະສາມາດອອກຈາກບ່ອນນັ້ນໄດ້. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ທັນທີທີ່ກະສັດໄດ້ຍິນວ່າພວກເຂົາກຳລັງຈະອອກໄປ, ພຣະອົງ ໄດ້ສົ່ງກອງທັບທີ່ໄວທີ່ສຸດຂອງພຣະອົງໄປຕິດຕາມເພື່ອຈັບພວກເຂົາເປັນຊະເລີຍ. ທະຫານເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເດີນທັບພ້ອມກັບກອງທັບ, ລົດມ້າ, ແລະ ມ້າຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອ ຂັດຂວາງ ພວກເຂົາ.

ໂມເຊໄດ້ເດີນທາງໄປກັບ ຊາວເຮັບເຮີ ທັງໝົດ ຈົນກວ່າ ພວກເຂົາຈະໄປຮອດຝັ່ງທະເລແດງ. ເມື່ອພວກເຂົາຫັນຫຼັງແລະເຫັນກອງທັບ ຂອງຟາໂຮ ກຳລັງເຂົ້າມາໃກ້, ບໍ່ມີບ່ອນໃດທີ່ຈະໜີໄປໄດ້. ພວກເຂົາຕິດຢູ່ລະຫວ່າງທະເລແລະກອງທັບທີ່ໂຈມຕີຂອງຟາໂຮ. ພວກເຂົາຢ້ານກົວຫຼາຍ, ແຕ່ໂມເຊກ່າວວ່າ, "ຢ່າຢ້ານ; ພຣະເຈົ້າ ຈະ ຕໍ່ສູ້ເພື່ອພວກເຮົາ, ແລະ ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ເຫັນ ຟາໂຮຫຼື ຄົນ ເຫຼົ່ານີ້ ອີກ."

ແລ້ວພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບໂມເຊວ່າ, “ຈົ່ງຍົກໄມ້ເທົ້າຂອງເຈົ້າຂຶ້ນ ແລະ ຢຽດມືຂອງເຈົ້າອອກໄປເທິງທະເລ ແລະ ແຍກນ້ຳອອກ, ເພື່ອຊາວອິດສະລາເອນຈະໄດ້ຂ້າມໄປເທິງດິນແຫ້ງ.” ເມື່ອໂມເຊເຮັດຕາມທີ່ລາວເວົ້າ, ລົມແຮງຈາກທິດຕາເວັນອອກໄດ້ພັດມາ ແລະ ແຍກທະເລອອກເປັນສອງສ່ວນ. ໜ້າອັດສະຈັນໃຈ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດທາງ ໃຫ້ ພວກເຂົາຫລີກໜີໂດຍການສ້າງກຳແພງລະຫວ່າງນ້ຳ ແລະ ທາງແຫ້ງຢູ່ກາງ. ຈາກນັ້ນທຸກຄົນກໍຂ້າມໄປຢ່າງວ່ອງໄວຢ່າງປອດໄພເທິງດິນແຫ້ງລະຫວ່າງກຳແພງນ້ຳ.

ກອງທັບຂອງ ຟາໂຮ ເລີ່ມໄລ່ຕາມ ພວກເຂົາດ້ວຍ ລົດມ້າ ແລະ ມ້າ ເຂົ້າໄປໃນ ໃຈກາງ ຂອງທະເລ, ທັງສອງຝັ່ງຂອງນ້ຳກໍມາພົບກັນຢ່າງກະທັນຫັນ ແລະ ກິນກິນທະຫານທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃຕ້ທະເລ. ດ້ວຍວິທີນີ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍ ປົດປ່ອຍ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແລະ ປົດປ່ອຍພວກເຂົາຈາກການເປັນຂ້າທາດຂອງຟາໂລ, ກະສັດຂອງອີຢິບ.

ຫຼັງຈາກນັ້ນໂມເຊ ແລະ ປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງເພງສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າ, ໂດຍກ່າວວ່າ, “ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເປັນກຳລັງ ແລະ ບົດເພງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ; ພຣະອົງເປັນຄວາມລອດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.” ມັນເປັນເລື່ອງທີ່ໜ້າອັດສະຈັນແທ້ໆທີ່ໄດ້ເຫັນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໂມເຊເພື່ອຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກປະເທດເອຢິບໄປສູ່ອິດສະລະພາບ. ໂມເຊໄດ້ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ແລະ ເຊື່ອຟັງພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າສິ່ງຕ່າງໆເບິ່ງຄືວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ ສຳລັບ ໂມເຊ ແລະ ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ.

ເມື່ອເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ພຣະອົງຈະເປີດທາງໃຫ້ພວກເຮົາສະເໝີ.

ອົບພະຍົບ 15:2 “ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນກຳລັງ ແລະ ບົດເພງຂອງຂ້ອຍ; ພຣະອົງໄດ້ກາຍເປັນຄວາມລອດຂອງຂ້ອຍ...”

2.10 ການປົດປ່ອຍອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ພາກທີ 2 - ຄູ່ມືຄູສອນ

ອົບພະຍົບ 3-11 ; 12:29-30 ; 14:1-30 ; 15:1-18

ເຫດການສໍາຄັນຕ່າງໆ :

- 1) ມື້ໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ໂມເຊກໍາລັງລ້ຽງ ຝຸງແກະ ຂອງລາວ , ລາວໄດ້ເຫັນແປວໄຟພຸ່ງອອກມາຈາກພຸ່ມໄມ້, ແຕ່ພຸ່ມໄມ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໄໝ້! ພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນ ພຸ່ມໄມ້ ນັ້ນ , ແລະ ພຣະອົງໄດ້ສົ່ງ ຂ່າວ ໄປຫາໂມເຊ, ສົ່ງໃຫ້ລາວຊ່ວຍກູ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກ ມືຂອງ ຟາໂຣ, ກະສັດ ຂອງ ອີຢິບ.
- 2) ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຕືອນ ຟາໂຣ ສືບເທື່ອ, ແລະ ມັນໃຊ້ເວລາດົນຫຼາຍກ່ອນທີ່ ຟາໂຣ ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງລາວເດີນທາງໄດ້. ໃນທີ່ສຸດ, ຟາໂຣ ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໂມເຊນຳພາປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າອອກຈາກປະເທດເອຢິບ.
- 3) ປະຊາຊົນ ຫາກໍ ເລີ່ມຕົ້ນການເດີນທາງຂອງພວກເຂົາເມື່ອ ທະຫານຂອງ ຟາໂຣ ໄດ້ໄລ່ຕາມພວກເຂົາເພື່ອຈັບພວກເຂົາ. ໂມເຊໄດ້ນຳພາປະຊາຊົນໄປຫາຊາຍຝັ່ງທະເລ, ແລະເບິ່ງຄືວ່າໂມເຊແລະປະຊາຊົນຖືກຕອກຈົນເປັນຮູ. ພວກເຂົາຢ້ານກົວແລະຄິດວ່າບໍ່ມີທາງອອກ.
- 4) ເມື່ອທະຫານເຂົ້າມາໃກ້, ໂມເຊໄດ້ຍືນສຽງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງໂມເຊໃຫ້ຍົກໄມ້ຄ້ອນເທົ້າຂອງລາວຂຶ້ນເທິງທະເລ. ເມື່ອລາວເຮັດເຊັ່ນນັ້ນ, ລົມແຮງໄດ້ພັດເຂົ້າມາ ແລະ ແຍກ ທະເລອອກ, ສ້າງກໍາແພງສອງແຫ່ງ, ປະກອບເປັນທາງຜ່ານ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນສາມາດຂ້າມໄປອີກຟາກໜຶ່ງໄດ້ຢ່າງປອດໄພ.
- 5) ເມື່ອ ກອງທັບຂອງ ຟາໂລ ເລີ່ມຂ້າມໄປ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ ນ້ຳ ທະເລລວ ມຕົວກັນ ແລະ ຖ້ວມພວກເຂົາ ຢ່າງສິ້ນເຊີງ . ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ໂມເຊ ແລະ ປະຊາຊົນເຮັບເຮົາໄດ້ຮັອງເພງ ສັນລະເສີນ ພຣະ ເຈົ້າ .

ຄໍາຖາມ:

- 1) ມື້ໜຶ່ງ ໂມເຊ ໄດ້ເຫັນຫຍັງ ໃນຂະນະທີ່ລາວກໍາລັງລ້ຽງ ຝຸງ ສັດ ?
- 2) ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ໂມເຊເຮັດຫຍັງ ?
- 3) ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງ ໂມເຊ ໄປບອກ ຟາໂຣ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ຄວາມຫຍັງ ?
- 4) ໃນທີ່ສຸດ ມີຫຍັງ ເກີດຂຶ້ນເມື່ອ ຟາໂຣ ອະນຸຍາດໃຫ້ ຊາວ ເຮັບເຮົາຂອງ ພຣະເຈົ້າ ອອກ ໄປ ?
- 5) ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ ຊ່ວຍຊີວິດປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ແນວໃດ ?

ຄໍາຕອບ:

- 1) ໂມເຊໄດ້ເຫັນພຸ່ມໄມ້ທີ່ກໍາລັງລຸກໄໝ້ດ້ວຍແປວໄຟ.
- 2) ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ໂມເຊຊ່ວຍກູ້ ທາດຊາວ ເຮັບເຮົາ ໃຫ້ພົ້ນຈາກ ກາມີ ຂອງ ຟາໂຣ .
- 3) ພຣະເຈົ້າໄດ້ບັນຊາໂມເຊໃຫ້ບອກ ຟາໂຣວ່າ , “ຈົ່ງປ່ອຍປະຊາຊົນຂອງເຮົາ.”
- 4) ເມື່ອປະຊາຊົນອອກໄປແລ້ວ, ຟາໂຣ ໄດ້ສົ່ງກອງທັບ ແລະລົດມ້າ ອອກ ໄປຈັບພວກເຂົາແລະນຳພວກເຂົາກັບຄືນມາ.
- 5) ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເສັ້ນທາງ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ຂ້າມ ຜ່ານກາງທະເລ. ຈາກນັ້ນ, ເມື່ອທະຫານພະຍາຍາມຂ້າມຕາມພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ ທະເລ ຖ້ວມອີກຄັ້ງ, ເປີດເສັ້ນທາງອີກຄັ້ງ. ນັ້ນແມ່ນວິທີທີ່ພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຊ່ວຍ ປະຊາຊົນ ຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ລອດ.

ເມື່ອເຮົາຮຽນຮູ້ທີ່ຈະໄວ້ວາງໃຈ ແລະ ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ພຣະອົງຈະເປີດທາງໃຫ້ພວກເຮົາສະເໝີ.

ອົບພະຍົບ 15:2 " ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນກາລັງ ແລະ ບົດເພງຂອງຂ້ອຍ; ພຣະອົງໄດ້ກາຍເປັນຄວາມລອດຂອງຂ້ອຍ..."

Kids of Destiny®
Reaching the Next Generation

